

TMMOB Genel Kurulu'nda Yapılmayan Bir Konuşma!

Aydın ÇELEBİ

TMMOB'nin 38. Genel Kurulu 2:7-29 Mayıs 2004 tarihinde yapıldı. Global düzlemde tüm emekçileri olduğu gibi mühendis ve mimarları da ilgilendiren yaşamsal gelişmelerin yaşandığı bir süreçte gerçekleştirilecek olan genel kurulun önemi büyüktü. Mimar ve mühendis kimliğinin yanı sıra aydın sorumluluğu global kapitalizmin dünya, bölge ve ülkemizi sürüklediği savaş, şiddet ve sömürü sarmalını deşifre etmeyi, bu bilgiyi kitleleriyle paylaşmakla kalmayıp, topluma taşımayı ve bir duruş oluşturmayı gerektiriyordu.. Yurtsever ve emekten yana geleneği bu sorumluluğu pekiştiriyordu. Salt gündemde olan Büyük Ortadoğu Projesi ve MA-TO'nun İstanbul zirvesi değil, emperyalist eklemlenme sürecinin önemli bir parçası olan AB'nin ülke ve mühendisler için ne anlama geldiği de tartışılacaktı. Değişik üretimi alanlarında farklı konumlarda yer alan, aydın mühendislerimizin deneyim ve bakışları önemliydi. Doğrusu kendi adıma ben de bu tartışmadan yararlanacaktım, "bir fikir alacaktım". Bu arada kendi görüşlerimi de birkaç başlık altında delegelerle paylaşmayı düşünüyordum.

Ne kî, görünürde dîvanın basiretsiz tutumu bu beklentimi daha başta boşa çıkardı. Ön sıralarda oturan bir "konsüller grubu" seçilmemiş bir "divan" olarak, seçilmiş dîvanla ilginç bir empati oluşturmuştu. Divan gibi delegelerin önemli bir bölümü: de konsüllerin işaretini bekliyor, ona göre davranıyordu. Kanımca bu görünürdeki nedendi. Vahim olanı "barutun tükenmiş olmasıydı". Emperyalizmin onlarca yıldır dünya ölçeğindeki siyasal ve ideofojik saldırısından örgütümüz de nasibini almıştı. Geçen sürede düşünsel birikimimiz örselenmiş, pörsümüştü. Belli ki değişen koşullara, göre gerekli tahkimatı sağlayıp, derinleşememiştik te. Daha da kötüsü tartışma kültürümü de unuttuğumuz. Kimse kimseyi dinlemiyor, dinlese de anlamaya çalışmıyordu. Aslında konuşmacıların da -elbette istisnalar vardı- insanlara bir şeyler verime dertleri pek yoktu. Konuşmalar daha çok bir kişisel var oluş halini andırıyordu. Herkes bağırdırıyordu. Kimse duymuyordu,. Kişilikler tokuşturuluyor, düşünce doğmuyordu,. İncinen hayatların intikamı yakında duranlardan alınarak rahatlanıyordu. "Devrimci geçmiş" kimi konuşmacılarca kendilerini izleyen lanetli bir ruh gibi algılanıyordu. .Qna saygıda kusur etmeyen cümlelerini AB'ye kalkan trenlerle uğurluyorlardı. Kavramlar özünü kusuyor, içi boş, kurumuş'kabuğa dönüşüyordu. "Şanlı tasrihe selam"la başlayan konuşmalar; kaçınılmaz tecavüz durumunda zevki artıracak tavsiyelerle bitiyordu. Aynı zamanda hem A, hem de B olabilirdik. Eh, diyalektiğe de uygundu. Sonuçta AB olunuyordu. Oysa biz "Deniz olunmalı" şarkısıyla büyümüştük. Doğrusu, konsül sırasında oturan- önemi bir şahsiyet-bir "nomenclature" üyesi, muhalefeti "Deniz"e benzetince bir an ornutlanmışım. Heyhat, aklına gelebilen bir neoliberal poll i ti kaçırıydı. Fikrinde bir felsefi., siyasal derinlik olmadığı gibi eleştiri ve yergisinde de yoktu., Siğlaşmış, kurumuştü. Gazete kültürüyle kısırlaşmıştı. Bu hal konuşmaların genelini yansıtıyordu, Tarihten, mücadeleden, siyasetten, bilimden, felsefeden, sanattan, edebiyattan gelen tüm dereciklerimiz kurumuştü. Anlaşılan vandal! bağırışmalarla vicdanımızdan'gelen ve bizi h?p rahatsız eden sesi duymamaya çalışıyorduk.,...Konuşmamın bir anlamı yoktu. Sustum ve vicdanıma, kulak verdim...Bu yazıyla, eğer konuşsaydım söylemeyi planladıklarımı sizlerle paylaşmak istedim. (A.C.)

Değerli arkadaşlar,

12 Ekim 1492'de Kristof Kolomb Amerika toprağına ayak bastığında Kızılderililerin nüfusu yaklaşık 80 milyondur. 60 yıl sonra Amerika'da yaşayan nüfus 10 milyona inmişti. Sadece Bolivya'daki gümüş madenlerinde 1650 yılına kadar sömürgecilerin ağır çalışma koşulları ve katliamları nedeniyle, yaklaşık 8 milyon Kızılderili yaşamını yitirmişti. Ölenlerin ruhları, dökülen yerli kanı 1503-1660 yılları arasında Latin Amerika'dan İspanya'ya taşınan 185 ton altın ve 16.000 ton gümüşe sinmiş, bulaşmıştı, Tüm Avrupa rezervlerinin üç katını oluşturan bu kaynak kapitalizmin ilkel sermaye birikimi ve "Avrupa Uygarlığının gelişiminde önemli bir rol oynamıştı. Fetihçi İspanya'nın taşıdığı ganimet çoğunlukla İNGİLİZ, HOLLANDA, ALMAN, İTALYAN ve FRANSIZ tüccar ve bankacıları tarafından toplanmıştı.

"Ernest Mandel'in yapmış olduğu hesaba göre, 1660 yılına kadar Amerika'dan sökülüp alınan altın ve gümüşün, 1650-1780 yılları arasında HOLLANDA Doğu Hindistan Kumpanyasının Endonezya'dan topladığı ganimetlerin, FRANSIZ sermayesi tarafından 18. yüzyıl boyunca zenci köle ticaretinden sağlanan kazançların, gene aynı dönem boyunca İNGİLİZLERİN bir yandan Antil'deki köleleri çalıştırarak, bir yandan da Hindistan'ı yağmalayarak gerçekleştirdikleri karların toplamı, 1800lerde bütün Avrupadaki sanayi alanlarına yatırılan sermayelerin toplamını aşıyor." Burada geçen ve vurgulamaya çalıştığım ülke ya da ulus isimleri "Avrupa uygarlığının sicilini anlatıyor., Yetmiyor, hatırlayın değerli dostlar, bizim okuduğumuz ders kitaplarında, atlaslarda bazı Afrika ülkelerinin isimleri şöyle geçer; BELÇİKA-Kongosu, FRANSA Orta

Afrikanı, PORTEKİZ Ginesi, İSPANYOL Ginesi, İNGİLİZ Somalisi vb. Bugünkü Kanada'yı oluşturan eyaletlere İNGİLİZ egemenliği inden önce Yeni FRANSA deniyordu, kıtanın gerçek sahibi yerlilerin esamesi okunmuyordu. Biz kitaplarda, atlaslarda örnekleri çoğaltılabilecek olan bu isimleri gördüğümüzde hiç yadırgamıyorduk, sorgulamıyorduk. Ülkeler ve doğa kaynakları sadece şiddet ve kanla işgal edilmiyor, aynı zamanda zihin, akıl ve vicdanlar da teslim alınıyordu. Biz İngiltere'yi "demokrasinin ve hukuğun beşiği" olarak öğreniyorduk... Ocak 1904'de Afrika'da sömürgecilığe karşı ayaklanan yerlilerden 70 bininin ALMAN askerleri tarafından katledildiğini hiç duymayacaktık,. Alman maden ve demiryolu şirketlerinin bu katliamlarla karlarını katlamayı sürdürdüğünü bilmeyecektik,, Çok eski değil, 1952-1956 yılları arasında Kenya'daki İNGİLİZ sömürgeciliğine karşı ayaklanmada 32 beyaza karşılık 10 bin Afrika h öldürülecekti..Beyaz batı uygarlığı ve kapitalizm kanla, besleniyordu.....Ben doğduğumda İngiliz emperyalizmi kan döküyordu.,»«Şimdi de mazlum Irak halkını kanatmaya devam ediyorSahibi bu Avrupa ne zaman "uygarişti"?...,,

Peki değişen neydi değerli dostlar? Meksika'nın fethi sırasında İspanyol sömürgeci kumandanlarından, Bernaz del Castillo "Tanrıya ve hükümdarımıza hizmet için geldik biz buraya« Ama aynı zamanda buradaki zenginlikler için de geldik/" diyordu. Şimdi de Hıristiyanlık ve medeniyet yerine demokrasi ve özgürlük getirdiklerini söylüyor. Atatürk Tıpkı F-Tipi cezaevlerindeki "yaşama döndürme" operasyonu gibi, şiddetle ve öldürerek.. Artık Hıristiyanlığın yerimi global kapitalizm dini almıştır. Piyasa denilen totemin beslenmesi için insanların kanları dökülüyor, hakları birbirine boğazlatılıyor. Batı uygarlığının lideri ABD emperyalizmi, "uygarlık somunda insanlar daha çok kan dökücü olmadı-

Harsa bile, en azından daha kötü, daha iğrenç birer cana kıyıcı olmuşlardır" diyen Dostoyevski'yi eksikli kılıyor. Kapitalist uygarlık insanları El Gurayp'taki gibi canıleştiriyor, Felluce'deki kitle-sel kırımlarla serf ölüm makinesi haline getiriyor. Değişen, birim zamanda öldürülebilen insan sayısında, "canilik verimliliğinde" batı uygarlığının inkar edilemez gelişimi oluyor. Emperyalizminin mazlum ülkelerin zenginliklerini talan etmesi, üretici göçlerini tahrip etmesi yeni bir şey değildi, Doğasıydı, varoluş zorunluluğuydu. Nikaragua'da, Guatemala'da, Honduras'ta maden işçiliği yapan, Meksika'da ABD petrol şirketinde çalışan Augusto Cesar Sandino bunu en iyi bilenlerdendi» Kıtadaki emperyalist sömürüyü bedeniyle yaşamıştı. Yaşamının 1934'te ABD işbirlikçileri tarafından sonlanmasının medeni buydu. Çünkü o meşhur ABD deniz kuvvetleri piyadelerini ülkesinden püskürten mücadeleye önderlik etmişti. Emperyalist sömürünün ve işgalin kader olmadığını mazlumlarla göstermişti..

Değerli arkadaşlar,

General Sandino'nun öyküsü emperyalistlerin sadece kendi güçleriyle kazanmadıklarını anlatıyor. Her zaman yerli işbirlikçiler bulunuyor. Diğer yandan yeryüzünün efendileri, Gramsci'nin tanımladığı gibi, sadece yalın şiddete dayanmıyorlar. Egemenliklerini ayakta tutan, sömürünün devamını sağlayan önemli bir bileşen rıza ve ikna yöntemleridir, Başta eğitim olmak üzere, din, medya, "sivil toplum kuruluşları" vb araçlar sömürü ve güce biati zihinlerde içsel leştirmek üzere önemli rol oynarlar. Bu çerçevede global kapitalizmin, yordakçı iktidarlara, yalancı uzmanlara, yağcı medyaya, yavşak yazarlara, yılışık aydınlara, yalaka "STK"lara ihtiyacı var.

Bu yordakçılar, "komşudaki yangına kayıtsız kalamayız" diyerek işkenceci

işgalcilere ortak olmaya koşanlardır. Bu yalancılar, her gün neoliberal vahşeti allayıp pu Hayan "bilim insanlarıdır. Bu yağcılar, 24 saat batı uygarlığı ve kültürünün üstünlüğü propagandası yapan medyadır. Bu yavşaklar, müstemleke ruhunu pekiştirme karşılığında yemlenen yazarlardır, Bu yılışıklar, kapitalizme 5 vakit secde eden riyakarlardır. Bu yalakalar, liberal izni annentü belleyen "STK"lardır. Şimdi bu yordakçıların, yalancıların, yağcıların, yavşakların, yılışıkların yeni pazarladıkları leş "Büyük Ortadoğu Projesi <BOP)"dir

Dostlar,

Emperyalizmin çıkarları için bölge halklarını yeni kanlı boğazlaşmalara sürükleyecek bir felaketin eşiğindedeyiz. Bölgenin tüm doğal ve toplumsal kaynaklarını tahribe ve talana yönelik bu saldırıya karşı durmak acil insanî görevimizdir

- Şimdi IBÖP'ye karşı durmak, 60 yılda katledilen 70 milyon Amerikan yerlilerinin hesabını sormaktır.

- Şimdi bu katliam girişimine tavırlı olmak Bolivya'da Potosi gümüş madenlerinde 40 yaşında ölmek zorunda kalan 8 milyon kıızılderilinin ruhlarını "Manitu"nun değil, emperyalistlerin aldığını göstermektir.

- Şimdi bu zulme karşı savaşmak Afrika'da Alman sömürgecileri tarafından birkaç ayda öldürülen 70 bin Herero'nun ruhunu şad etmektir».

- Şimdi ABD, AB ve NATO "nun gelişmiş savaş makineleriyle bölgemize uranyumlu "demokrasi ve özgürlük bombaları" yağdırmalarına göz yummamak, milyonlarca zenciye Afrika ve Amerika'da madenlerde ve plantasyonlarda, insanlık dışı koşullarda inlenen "beyaz batı uygarlığı"na yanıt verme ktir.

-Şimdi bu neoliberal vahşetin askeri saldırganlığına yanıt vermek, Berga-

ma'yı işgal eden "Altıncı Fılo"ya karşı durmak demektir.

- Şimdi bu "uygar" barbarları durdurmak Mustafa Suphi'lere, Hikmet Kıvılcımlı'lara, Denizlere, İbrahimîlere ve Mahirlere karşı bir vicdan borcumuzdur.

Arkadaşlar,

Bizim de bir orta doğu projemiz var. Halkların eşit ve özgür olduğu, dünya nimetlerini adil olarak paylaştıkları, sınıfsız, sömürsüz ve savaşırsız bir iklimde, Türk, Kürt, Arap, İbranî, Acem ve diğerlerinin kendi kültür ve uygarlılarıyla kardeşçe yaşadığı bir Ortadoğu..« Emeğin bereketiyle zenginleşmiş bu topraklarda halaylarla, zılgıtlarla, bozlaklarla, semahlarla, misketlerle,, horonlarla, hayatın birsen» liğe dönüştüğü barış coğrafyası halkların emperyalizme ve kapitalizme karşı ortak mücadelesiyle kurulacaktır.

Bu mücadelede meslek örgütü olmaksızın öte, yurtsever ve emekten yana bir geleceğe sahip olan TMMOB'ye de sorumluluklar düşmektedir. Şüphesiz TMMOB temelde siyasal olan bu mücadelenin doğrudan örgütü değildir. Ancak siyasal ve ideolojik mücadelenin her alanda devam ettiği gerçeği toplumcu mimar ve mühendisler Odalarında ve TMMOB'de önemli görevler yüklenmektedir. TMMOB batı merkezli "uygarlık" paradigmasının yıkılmasına yönelik birikim ve olanaklara sahiptir. Ancak görünen o ki bizim her şeyden önce Atina sokaklarında gündüz fenerle adamı arayan Diyojen gibi kendi gerçekliğimize ışık tutmamız gerekiyor.

"Gerçekliğin her sabah yeniden doğan bir çarpışma" olduğunu bilerek, ideolojik bir netleşmeyi ortaya koymamız gerekiyor. Bu da söylemde ve eylemde bir tutarlılığı, sahiciliği gerektiriyor. Sözgelimi TMMOB'nin herhangi bir odasının bir odamız hakkında tazminat davası açan ulusötesi şirketin "müdürlüklerine" alternatifsiz olarak platformlarını açma "özgürlüğü" elbette vardır. Ancak bu arkadaşların "biz de toplumcuyuz, sizi destekliyoruz" söylemleri, dar mesleki çıkarlar için yurtseverlikten uzaklaştı. Kılan gerçeği gizleyemez. Yine dar grupsal varoluşlar uğruna, "küçük iletişim dar" lar için denge politikalarında ısrarcı olunmasının, bir bütün olarak TMMOB'nin bir "uyum" örgütüne dönüşmesine yol açması kaçınılmazdır. TMMOB'de bu egemenlerin "zulmüne uyum" eğilimini kırarak güçlü bir damar ve gelenek vardır. Ozan Ahmet Telli gibi, "kalbim bu zulme alışacaksa, artık atmasını dursun" diyen toplumcu mimar ve mühendisler örgütüne ve yaşama sahip çıkacaklardır.. Şili'de ABD destekli faşist cuntanın, önce gitar çalan parmaklarını kırarak, işkenceyle öldürttüğü devrimci müzisyen Victor Jara'nın "Manifiesto" şarkısından dizelerle bitiriyor um sözlerimi. Saygılarımla...

Orada, her şeyin sona erdiği

Ve her şeyin başladığı yerde
Yürekli olan şarkı

Her zaman yemi kalacak,...

Ya barbarlık, ya sosyalizm kazanacak.